

ODVJETNIK
VINKO BURAZER
Nikolê Tesle 70
10410 Velika Gorica
Republika Hrvatska
Croatia - Europa

USTAVNI SUD
REPUBLIKE HRVATSKE
ZAGREB, Trg Svetog Marka 4

J. Mizić

1.0 -02- 2017

Tel.fax.01/6215-975, mob.098/417-957, e-mail: odyjetnik.vinko.burazer@gmail.com

Velika Gorica, 10. Veljače 2017

REPUBLIKA HRVATSKA
USTAVNI SUD

Ustavnopravna stvar:

Podnositelj: Emilio Bungur iz Splita, Iločka 20, OIB:08606692006, sada u ist. zatvoru Zatvora u Splitu,
- zastupan po punomoćniku Vinku Burazeru, odyjetniku iz Velike Gorice.

USTAVNA TUŽBA

- trostruko
- punomoć
- priloga: 4,-

- protiv: Rješenja Vrhovnog suda RH,
br.Kž-25/17-4 od 20.01.2017
- radi: povreda ustavnih prava iz čl.14.
čl.16., čl.22., čl.25., čl.29. i
čl.31. Ustava RH,-

I.Podnositelj putem branitelja podnosi ustavnu tužbu temeljem odredbe članka 62.st.1. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske, protiv drugostupanjskog rješenja Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj: II-Kž-25/2017-4 od 20.01.2017, zaprimljenog po branitelju 3.02.2017, kojim rješenjem je odbijena žalba podnositelja Emilia Bungura kao i žalba suokrivljenika Tomislava Duića, kao neosnovane.

Pobijanim rješenjem, Vrhovni sud RH potvrdio je osporavano rješenje „optužnog vijeća“ Županijskog suda u Splitu broj:Kv-Rz-24/2016 od 23.12.2016, kojim se produljuje istražni zatvor u Emiliu Bunguru i Tomislavu Duiću u tijeku obnove kaznenog postupka K-93/04 u kojem su okrivljenici Emilio Bungur, Tomislav Duić i dr, bili pravomoćno osuđeni u odsutnosti za kazneno djelo „ratnog zločina protiv civilnih osoba“ po čl.120. OKZRH, NN-31/93, p.t.

D o k a z i: - drugostupanjsko rješenje Vrhovnog suda RH br.II-Kž-25/17-4, od 20.01.2017.

- prvostupanjsko rješenje Županijskog suda u Splitu br.Kv-Rz-24/16, od 23.12.2016.

II. Podnositelj drži da su narečenim odlukama Vrhovnog suda RH i Županijskog suda u Splitu grubo narušena njegova ljudska prava u kaznenom postupku, a koja su mu zagwarantirana Ustavom Republike Hrvatske i to:

1) Podnositelj je diskriminiran pred sudom kao Hrvatski branitelj, njemu se kao lojalnom građaninu ove države, sudi izvan ustavno-pravnog poretka Republike Hrvatske i to na temelju lažnih dokaza i lažnog zakona već 16 godina, na koji način se vrijeđaju njegova prava zagwarantirana člankom 14. Ustava Republike Hrvatske,

2) Pravo podnositelja na slobodu teško se povređuje odlukama Vrhovnog suda RH i Županijskog suda u Splitu jer se njegova sloboda ograničava na nezakonit način protivan materijalnom i procesnom kaznenom pravu Republike Hrvatske, na koji način se povređuju njegova ustavna prava iz članka 16. i 22. Ustava RH,

3) Podnositelj se već 16 godina optužuje i procesuirano protivno kaznenim zakonima i Ustavu RH radi sumnje u počinjenje kaznenog djela „ratni zločin protiv civilnih osoba“ za inkriminaciju iz 1992, optužnicom utemeljenom na lažnim dokazima i po krivotvorenom zakonu, OKZRH, NN-31/93.pt., koji nije bio na snazi u inkriminirano vrijeme što se protivi Ženevskim konvencijama, a na temelju nezakonite optužnice je lišen slobode i sada je u istražnom zatvoru, te sa na taj način vrijeđaju njegova ljudska prava zagarantirana u članku 25. Ustava RH,

4) Podnositelju sudovi sude na pristran način, protivno pozitivnim materijalnim i procesnim kaznenim zakonima, vodi se kazneni postupak već 16 godina bez valjane optužnice jer mu ista nije uručena u postupku K-30/02, kada je oslobođen, odnosno u ponovljenom postupku K-93/04, kada je pravomoćno osuđen, niti mu je uručena u obnovi postupka a sada objedinjenog kaznenog postupka K-Rz-12/15! Dakle sa podnositeljem sudovi postupaju nečovječno i nasilno, nezakonito uz dugotrajno suđenje u nerazumnom sudskom roku, što vrijeđa njegova ljudska prava iz članka 29. Ustava RH,

5) Razvidno je da je podnositelj prije 16 godine optužen po zakonu OKZRH, koji je prvi put kao zakon objavljen u NN-31/93, dana 16.04.1993, kao „pročišćen tekst“, i na taj zakon se poziva optužnica ŽDO u Splitu br.K-DO-31/01 od 27.03.2001, kao i njena izmjena predana na ročištu gl.rasprave održanom 21.02.2006, u fazi završne riječi branitelja! Razvidno je iz kaznenog spisa, ne postoji prigovor na optužnicu niti odgovor na optužnicu niti od strane okrivljenika niti od strane njegova branitelja, dakle podnositelju je na nasilan način od strane suda uskraćeno pravo na obranu od nezakonite optužnice pa se i na taj način vrijeđa njegovo pravo iz članka 31. Ustava RH, jer je podnositelj osuđen po zakonu koji nije bio na snazi u inkriminirano vrijeme a uskraćeno mu je pravo davanja prigovora na optužnicu jer mu nije uručena, niti mu je u obnovi postupka dostavljena sporna optužnica mada je osuđen u odsutnosti a ZKP nalaže dostavljanje optužnice okrivljeniku koji je osuđen u odsutnosti a nije mu uručena optužnica!

III. Pobijanje rješenja Vrhovnog suda RH br.Kž-25/17 od 20.01.2017, ovom ustavnom tužbom podnositelja, temelji se na osporavanju postojanja zakonitosti kod određivanja i produljivanja istražnog zatvora okrivljeniku Emiliju Bunguru a koju nezakonitost Vrhovni sud RH nije otklonio u žalbenom postupku protiv rješenja optužnog vijeća Županijskog suda u Splitu br.Kv-Rz-24/16 od 23.12.2016.

U pobijanom rješenju Vrhovni sud RH tvrdi da je „ za određivanje istražnog zatvora dostatan odgovarajući stupanj osnovane sumnje a koji proizlazi iz pravomoćne optužnice kojom se tereti okr. Emilio Bungur“! Obrana podnositelja osporava tvrdnju sudova, i tvrdi da nezakonita optužnica nikada ne može postati pravomoćna u pravno uređenoj državi jer je ona nezakonita ex tunc, od dana podnošenja sudu 27.03.2002, te kao takova ne proizvodi pravne učinke od dana podnošenja sudu! Sve potonje pravne radnje pred Županijskim sudom u Splitu su ništavne i za stranke ne proizvode pravne posljedice ex tunc, te ih se kao nevaljane ne može osnažiti, tj konvalidirati nezakonitim i neustavnim odlukama Vrhovnog i Ustavnog suda Republike Hrvatske!

Stoga podnositelj osporava postojanje općih pretpostavki za određivanje istražnog zatvora prema odredbi članka 123. stavak 1. ZKP-a, jer podnositelj tvrdi da ne postoji „osnovanost sumnje da bi okr. Emilio Bungur počinio kazneno djelo ratnog zločina protiv civilnih osoba prema čl.120. krivotvorenog zakona OKZRH, NN-31/93.p.t.“, jer ne postoji zakonita optužnica protiv njega!

Da u skladu sa pozitivnim pravom Republike Hrvatske ne postoji „osnovana sumnja“ podnositelj dokazuje činjenicama koje proizlaze iz stanja predmetnog spisa br.K-93/04, a sada u obnovi postupka objedinjenog sa K-107/08, Lora-2, po novom broju:K-Rz-12/15:

1.Ne postoji pravomoćna optužnica u skladu sa Zakonom o kaznenom postupku koja bi zakonito teretila Emilia Bungura za kazneno djelo navodnog „ratnog zločina protiv civilnih osoba“!

Narečena optužnica nije do sada bila uručena Emiliju Bunguru, kako to ZKP strogo određuje, on nije dao prigovor na optužnicu u postupku K-93/04 u kojem je osuđen u odsutnosti, niti mu je ta optužnica uručena u obnovi tog kaznenog postupka! Ta zakonska odredba iz tadašnjeg i sadašnjeg ZKP-a vrijedi za sve okrivljenike, ali sudovi ne poštuju Zakon kada su u pitanju Hrvatski branitelji!?

Dakle, postoje procesne smetnje u sudskoj primjeni odredbe članka 123.st.1. ZKP-a! Ne samo da se podnositelju višekratno nezakonito produljuje istražni zatvor, već Županijski sud u Splitu provodi i dokazni postupak u obnovi kaznenog postupka K-93/04, mada Optužno vijeće nije niti uručilo optužnicu Bunguru i

Duiću, niti ju je potvrdilo to optužno vijeće! Stav je obrane, da traje sudsko 16-godišnje nasilje nad okr. Emiliom Bungurom i dr, kojega se na diskriminatorni način kazneno progoni iako optužnica nije prošla zakonsku proceduru potvrđivanja! Navodne inkriminacije koje se Bunguru stavljaju na teret on ih kao i Duić, sa indignacijom odbija priznati kao svoje činjenje!

2.Optužnica vrvi lažnim činjenicama koje se opažaju na prvi pogled a osobito ako se izvrši uvid u spis, a te lažne činjenice su:

- u navodno inkriminirano vrijeme od 12. Lipnja do početka Rujna 1992, pripadnici Hrvatske vojske nisu ratovali sa JNA! SFRJ i njena vojska JNA prestali su de facto i de iure postojati 7.04.1992, kada su Republike Srbija i Republika Crna Gora proglasile ustav nove zajedničke države, SR Jugoslavije!

- optužnica ne navodi sa kojom kažnjivom radnjom započinje ili završava navodno „inkriminirano vrijeme“ već paušalno navodi „od 12.lipnja do početka rujna 1992“!

- proizvoljno tužitelj i sud navode da su „civilne osobe“ držane u vojnom zatvoru VIC Lora „bez pravne osnove“, premda kaznenom spisu K-93/04 prileži rješenje Vojnog suda u Splitu o pokretanju istrage za 44 osobe uz određivanje pritvora zbog kaznenog djela iz čl.236.f. Krivičnog zakona RH, a na zahtjev Vojnog tužitelja u Splitu! Dakle, pravna država je dobro funkcionirala 1992 i pravilno primjenjivala Zakon u više od 20 tisuća kaznenih postupaka protiv Srpskih terorista, a to je zakon koji je tada bio na snazi!

Međutim, pravna država Republika Hrvatska iz 1992, prestala je to biti 10 godina potom kada je 2002 optužila Hrvatske branitelje po zakonu koji nije postojao u inkriminirano vrijeme 1992!

U tijeku kaznenog postupka K-93/04, kao i u obnovi tog postupka, svjedoci su navodili da su uhićeni i pritvoreni Srpski teroristi zadržani u zatvoru VIC Lora i nakon pravomoćnog rješenja Vojnog suda u Splitu jer je Okružni zatvor u Splitu bio tada prekapacitiran! U druge obližnje okružne zatvore nisu vođeni neprijateljski špijuni i teroristi jer je tada Dalmacija bila u okruženju paravojske tzv RS Krajine, od Novigrada na zapadu do Stona na jugu te do Sinja i Pakova Sela u zaleđu Dalmacije! Srpski neprijatelj je tada izvodio i dalje napadne akcije „Orkan-91“ u pravcu Zadra, Šibenika i Splita!!

Niti tada 1992, niti 2002, kao niti sada, zatvorski stražari ne određuju dovođenje i pritvaranje osumnjičenika što rječito govori o lažnoj tvrdnji tužitelja ŽDO u Splitu koji tako omalovažava pravni sustav Republike Hrvatske, ali i samu državu!

- optužnica ne navodi, tj ne individualizira krivnju 8-ice okrivljenika kao niti pravomoćna presuda K-93/04 čije je izvršenje obustavljeno u obnovi tog kaznenog postupka, već se okrivljenici paušalno optužuju i osuđuju!

Tu nezakonitost optužnice i prve oslobađajuće presude K-30/92, u žalbenom postupku uočava i Vrhovni sud RH koji u svojoj ukidnoj odluci br.Kž-259/03 od 25.03.2004, nalaže da se u ponovljenom postupku uredi optužnica u skladu sa utvrđenim činjenicama te da sud nedvojbeno utvrdi postojanje krivnje kod svih 8 optuženih te tu krivnju individualizira za svakog pojedinog okrivljenika! Međutim, tužitelj i sud nisu poštivali tu odluku VSRH.

ŽDO u Splitu kao tužitelj nije uredio optužnicu do početka ponovljenog postupka već ju je „kozmetički“ uredio sa novim inkriminiranim početkom ali opet bez navođenja kažnjive radnje 12.06.92, te ju je na nezakonit način predao sudu na ročištu gl.rasprave održane 21.02.2006 kada su branitelji već iznosili završnu riječ obrane!

Isto tako niti Županijski sud u Splitu nije postupio po obveznoj uputi Vrhovnog suda RH jer i druga sada osuđujuća presuda K-93/04 ne pozna individualizaciju krivnje osmorice okrivljenika!

- iz optužnice i osuđujuće presude K-93/04 razvidno je da zapravo navodna inkriminacija započinje „događajem“ odigranim 14.06.1992 kada oko 20,30 sati dvoica pritvorenika Vojnog suda napadaju stražare zatvora VIC Lora, kada Knežević i Bulović pokušavajući pobjeći iz zatvora u čemu bivaju od stražara spriječeni i uhvaćeni! Nema tu nikakvog plana i zločinačkog postupanja stražara policajaca 72.bojne VP, jer su oni samo izvršavali svoje radne obveze! A to je utvrdio i Vojni sud u Splitu krajem 1992 u provedenoj istrazi Kir-110/92, te za smrtno stradavanje bjegunaca pritvorenika Kneževića i Bulovića nitko nije niti okrivljen niti kažnjen!

Stražari zatvora VIC Lora nisu bili stegovno kažnjeni niti je prema njima bila primjenjena bila kakova stegovna i kaznena mjera! A istragu Vojnog suda u Splitu 1992, Kir-110/92, provodili su sadašnji suci

Županijskog suda u Splitu koji nezakonito produljuju istražni zatvor i nezakonito vode dokazni postupak bez valjane i potvrđene optužnice, temeljem krivotvorenog zakona, OKZRH!

- upravo iz citiranih dijelova kaznenog spisa K-93/04 razvidno je da oštećenici nisu bili „civilne osobe“ te 1992 godine, već špijuni i teroristi kako ih pravilno naziva Mladen Bajić zamjenik Vojnog tužitelja u Splitu, u istražnom postupku Vojnog suda u Splitu Kio-138/92, koji su svoje obitelji izmjestili naj prije u Knin a potom u Beograd! To što je Mladen Bajić 10 godina potom, 2002 godine, izmjenio svoju svijest te prisegu i pravničku savjest, ne znači da i Ustavni sud RH treba slijediti takove ljude i dužnosnike, već je svima nama ljudski i pravni orjentir ZKP, KZ i Ustav RH, bez diskriminacije bilo kojeg pojedinca ili grupa građana. Stoga, Hrvatski branitelji su zadnji koji bi mogli biti diskriminirani od pravosuđa okupatorske države, a ne prvi od svoje države, države za koju su sve što su imali i imaju, stavili na Oltar Hrvatske Domovine! Očekujemo od Ustavnog suda RH da zaustavi ovaj pravno-politički montirani sudski slučaj Lora, da zaustavi nasilje nad Hrvatskim braniteljima, da sankcionira njihovu diskriminaciju te da vrati radost Hrvatima i ponos na pošteno suđenje, da im vrati osmijeh na lice kao preduvjet za stabilnu i respektabilnu Hrvatsku državu kao što je bila 1995 godine!

IV. Uz kratki opis lažnih činjenica iz nezakonite optužnice obrana podnositelja obrazlaže tvrdnju da je lažna optužnica utemeljena na lažnom zakonu, tj krivotvorenom Osnovnom krivičnom zakonu Republike Hrvatske, prvi put objavljenom 16.04.1993 u NN-31/93, kao „pročišćeni tekst“, bez navođenja poveznice kada je donesen i izmjenjen, jer tada se izrađuje „pročišćeni tekst“! Tako nas uči Nomotehnika na kolegiju „Ustavnog prava“ na drugoj godini studija, i na Policijskoj akademiji i na Pravnom fakultetu! Na tisuće je poštenih kriminalista i pravnika u Republici Hrvatskoj za koje je to znanje neupitno!

Dakle, OKZRH nije preuzet odlukom HD Sabora objavljenom u NN-53/91 od 8.10.91, niti je HD Sabor donio takav zakon na sjednici Zastupničkog doma HD Sabora! Predmetnom spisu kao dokaz tih tvrdnji obrane, prileže i potvrde o tome Predsjednika HD Sabora i Predsjednika RH iz 2012 godine!

Krivotvoreni OKZRH nastao je kompilacijom te izmjenom i dopunom preuzetih zakona iz bivšeg pravnog sustava i to Krivičnog zakona SRH i Krivičnog zakona SFRJ! Takav put stvaranja novog zakona je opće poznat pravnicima, ali učili su nas, takav novi zakon mora biti usvojen na sjednici zakonodavnog tijela kvalificiranom većinom po važećem Ustavu RH! Nikakav „odbor“ ne može plasirati krivotvoreni zakon u pravni sustav Republike Hrvatske, osim po zahtjevu političke vlasti, ali tada to nije „pravna stvar“ već politička stvar!

Preuzeti Krivični zakon RH i Krivični zakon SFRJ nemaju opis bića kaznenog djela u čl.120. odnosno 122., kako te članke plasira krivotvoreni OKZRH!

Istina je da su građani Republike Hrvatske kao i Ustavni sud RH, bili blokirani u mogućnosti ispitivanja ustavnosti tog krivotvorenog zakona kada je slučaj Lora pokrenut 2001 putem MORH-a, DORH-a i odabranih sudova tzv neustavnih „uskočkih sudova“ kojih nema u Ustavu RH! Blokada je izvršena Zakonom o Ustavnom sudu Republike Hrvatske, objavljenom kao „pročišćeni tekst“ 24.04.2002 u NN-29/02, kojim se po odredbi iz čl.56.st.1. određuje da:

„Ustavni sud može ocjenjivati ustavnost zakona i drugog propisa, odnosno pojedinih njihovih odredbi, iako su oni prestali važiti, ako od tog prestanka do podnošenja zahtijeva ili prijedloga za pokretanje postupka nije proteklo više od godine dana“!

Na taj način se je „pravno osigurala“ politička vlast te otužne 2002 godine, da krivotvoreni OKZRH iz 1993 ne bude ukinut u postupku ocjene ustavnosti u pokrenutim neustavnim kaznenim postupcima protiv Hrvatskih branitelja! Tako se je stvarala „nemještaljka“ Hrvatima kao osveta za obranu Domovine!

Nu, diskriminacija ustavnih prava podnositelja kao i dr Hrvatskih branitelja započela je donošenjem triju zakona kojima se Srpski teroristi amnestiraju za počinjene zločine na štetu Hrvatskih žrtava 1990-1998, i to:

- Zakona o oprostima od krivičnog progona i postupka za krivična djela počinjena u oružanim sukobima i u ratu protiv Republike Hrvatske, NN-58/92. i 39/95.,
- Zakona o oprostima počiniteljima kaznenih djela s privremeno okupiranih područja Vukovarsko-Srijemske i Osječko-Baranjske županije, NN-43/96. i
- Zakona o općem oprostima, NN-80/96, od 27.09.1996.

Opće je znano da je Vijeće sigurnosti UN-a donijelo odluku 30.06.1992, kojom se obvezuje Republika Hrvatska da provede OPCU AMNESTIJU DOGAĐAJA vezanih za sukob prije uspostave vlasti Republike Hrvatske u područjima „ružičastih zona“ na okupiranom području!

Amnestijom glede „događaja“ amnestiraju se sukobljene strane tj Srpski agresori i Hrvatski branitelji, žrtve agresije! Međutim, politička vlast Republike Hrvatske donosi 25.09.1992 Zakon o oprost... NN-58/92, kojim amnestira samo agresora od zločina počinjenih nad Hrvatima i Republikom Hrvatskom, protivno odluci Vijeća sigurnosti UN-a iz 1992! Tu je korijen zla i diskriminacije Hrvata punih 25 godina, pa je krajnje vrijeme da Ustavni sud RH smogne snage i iščupa taj korijen zla iz ustavnopravnog poretka Republike Hrvatske! Kako? Razne su mogućnosti, i pravne i političke!

Međutim, krajem 1991 godine Međunarodna zajednica je objavila da je Republika Hrvatska nezaštićena žrtva beskrupulozne agresije JNA i Srpskih paravojnih postrojbi, nezabilježene u Europi nakon II.s.r. što je nagnalo EZ i mnoge druge zemlje da 15.01.1992 priznaju proglašenu međunarodnu suverenost Republike Hrvatske od 15.06.1991, u državnim granicama i po pravu iz Ustava SFRJ iz 1974..

Dakle, nesporno je, da je Republika Hrvatska u vrijeme međunarodnog priznanja 15.01.1992 imala priznati međunarodni status žrtve, a prema Haaškoj konvenciji, svaka država žrtva protupravne oružane agresije ima pravo na KRAJNJU NUŽDU, u kojem stanju ima pravo da neprijatelja ubija, ranjava, zarobljava, ispituje uporabom sile i razmjenjuje! Dakle, stanje „krajnje nužde“ po Međunarodnom, Jugoslavenskom i Hrvatskom krivičnom pravu jeste „zakonski razlog za isključenje odgovornosti“ za štetu neprijatelja napadača!

Kako je moguće da Ustavni sud RH nije zaustavio protupravne progone Hrvatskih branitelja niti je zaštitio državu pred Haaškim tribunalom od pravne nebuloze da su Hrvati u obrani Domovine počinili „zločinački poduhvat“! Obrana nenaoružanih Hrvata jeste vojničko čudo! Čudo poštenih nenaoružanih Hrvatskih dragovoljaca spremnih da ginu za svoj Dom, koji su ubijali teroriste samo ako su morali! Zar samo branitelji imaju ljubav prema Domovini za koju su spremni ginuti u svakom trenutku!? Zašto smo nasjeli prihvaćajući pravne podvale poraženih domaćih i međunarodnih snaga!?

V. Razvidno je da se Vrhovni sud RH nije obazirao na uputu Ustavnog suda RH, kao niti Županijski sud u Splitu, posebno istaknutu u rješenju br.U-III-5416/2016 od 1.12.2016, kojom odlukom Ustavni sud u točki 11. kroz 7 napomena, upozorava sudove na koje činjenice moraju obratiti pažnju kod višekratnog produljivanja istražnog zatvora a od inkriminiranog događaja je prošlo poduže vrijeme! A prošlo je 25 godina!

Dakle, sudovi ignoriraju Ustavni sud RH, kao što ignoriraju kaznene zakone kod određivanja ili produljivanja istražnog zatvora podnositelju Emiliju Bunguru. Ne poštuje se zakonom utvrđena razmjernost glede već provedenog vremena pod raznim vidovima lišenja slobode po čl.54. Kaznenog zakona, odnosno po čl.133. ZKP-a glede zapriječene naj veće moguće kazne od 6 godina izrečene u postupku K-93/04, glede koje kazne okr. Emilio Bungur smije biti u istražnom zatvoru naj dulje 12 mjeseci a on je već lišen slobode 3 godine ukupno! Sudsko nasilje je maksimalno, i o njemu posebno!

VI. Nasilje koje provodi Županijski sud u Splitu nad okrivljenicima Emiliju Bunguru i Tomislavu Duiću zaslužuje poseban osvrt, posebice glede postupanja predsjednika raspravnog vijeća Vladimira Živaljića!

Podnositelj ističe da se održava rasprava u dokaznom postupku iako ne postoji zakonita i potvrđena tj pravno valjana optužnica glede inkriminacije „ratnog zločina protiv civila“! Optužnica nije uručena okr.Emiliju Bunguru a niti Tomislavu Duiću pa stoga nije niti potvrđena! Sud ignorira istaknuti procesni prigovor okrivljenika i branitelja i vodi postupak bez osvrtnja na prigovor o nezakonitosti tog postupka! Predsjednik vijeća zaustavlja i zadržava poštu koju branitelj šalje okrivljeniku Bunguru o čemu ne postoji odluka suda!

Na protupravno određenom raspravnom ročištu predsjednik vijeća ne dopušta svjedocima da odgovore na pitanja branitelja, sugerira svjedocima odgovor a odgovore svjedoka mijenja u zapisniku jer zapisnik se ne izdaje po završetku ročišta u sudnici već branitelji moraju čekati dok sudac složi zapisnik s rasprave onako kako njemu odgovara u svom uredu! Znači sud se unaprijed odlučio o krivnji okrivljenika i o novoj presudi!?

Na zadnjem raspravnom ročištu od 31.01.2017, predsjednik vijeća Vladimir Živaljić je krivotvorio Zapisnik sa rasprave, i to:

1.Svjedok Zvonko Abram naveo je među inim, da je on noću oko 3-4 sata 15.06.1992, kao šef krim.službe 72. bojne VP izvješten da su dvoica pritvorenika pokušala pobjeći iz zatvora VIC Lora te da je jedan nastrijeljen i odvezen u KBC Split a da je drugi preminuo od infarkta! Predsjednik vijeća Živaljić izbrisao je navod svjedoka da je jedan bjegunac nastrijeljen a da je drugi preminuo od infarkta! Sudac je zabranio odgovor svjedoka na pitanje branitelja „tko je bio zapovjednik VIC Lora“!? Odgovor svjedoka sudac je u zapisnik preformulirao da je navodno voditelj VIC Lora i upravnik zatvora bio sada drugookrivljeni Tomislav Duić, što je notorna laž!

2.Svjedok Miroslav Karin u inkriminirano vrijeme bio je vojnik 72.bojne VP pripadnik posebne AT jedinice, kojem je sudac zabranio odgovoriti na pitanje branitelja a branitelju je zabranio pitanje: Protiv koga se je njegova postrojba borila u inkriminirano vrijeme, polovinom 1992 godine!? Predsjednik vijeća sugerirao je svjedoku da ne odgovori na postavljeno pitanje a na prigovor branitelja, sugerirao je svjedoku da kaže kako se je borio protiv neprijatelja! I tako je zbunjeni svjedok Karin i odgovorio! Međutim, u naknadno korigiranom Zapisniku sudac modelira odgovor svjedoka da on ne zna protiv koga se je njegova jedinica borila! Dakle, sud nastavno gazi ljudska prava okrivljenika u postupku koja mu jamči Ustav RH i Međunarodne konvencije! Tužbi se prilaže zapisnik od 31.01.2017.

VII. Radi zaustavljanja daljnjeg gaženja ljudskih prava podnositelja i kompromitacije pravosuđa i države, obrana je podnijela sudu 30.01.2017, novi Prijedlog za obustavu kaznenog postupka zbog naknadno utvrđenih činjeničnih i formalnih ustavnih i zakonskih razloga kao okolnosti koje isključuju kazneni progon okrivljenika, a u skladu sa odredbom članka 380.st.1.toč.2. ZKP-a.

Obrana dokazuje dokumentima i svjedocima da navodni oštećenici u postupku K-93/04 nisu bili „civilne osobe“ 1992, prema optužnici tužitelja Mladena Bajića kao ŽDO u Splitu K-DO-131/01 od 27.03.2001, već pripadnici neprijateljske špijunsko-diverzantsko-terorističke skupine, baš onako kako ih je Mladen Bajić dao pritvoriti i optužiti kao zamjenik Vojnog tužitelja u Splitu pred Vojnim sudom u Splitu 11.09.1992!!!

Ta skupina srpskih terorista jeste južno krilo ŠDT „Labrador“ koja također ima na duši stotine civilnih žrtava ali i pripadnika HV-a koje su ubijali bilo kao naoružani civili iz GONGA ili u maskirnim neobilježenim odorama paravojske SAO Krajine noseći lako naoružanje poskrivečki radi iznenađenja žrtava! Dakle, borili su se perfidno i ne zaslužuju pravnu zaštitu prema Haaškoj konvenciji i Ženevskim Konvencijama jer ih se kažnjava na mjestu zarobljavanja odnosno uhićenja! Prema dokumentu, GONG je za učinkovitost dobio priznanja zapovjednika IX. Kninskog korpusa JNA krajem 1991, za učinkovitost koju smo mi platili velikim žrtvama! Svi navedeni zločini pritvorenika i optuženika Vojnog suda u Splitu prema optužnici Mladena Bajića od 11.09.1992, nisu do danas niti istraženi niti procesuirani od strane DORH-a. Što je i razumljivo jer, DORH se uporno bavi nemoralnim, namještenim, lažnim, nezakonitim i neustavnim progonima Hrvatskih branitelja! Tužbi se prilaže ovaj podnesak.

Podnositelj Emilio Bungur prijedlaže Ustavnom sudu Republike Hrvatske da prihvati njegovu ustavnu tužbu i donese slijedeće odluke u skladu sa Ustavom i Ustavnim zakonom o Ustavnom sudu Republike Hrvatske:

1.U skladu sa odredbom članka 76.st.1. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske prijedlaže se ukidanje rješenja Vrhovnog suda Republike Hrvatske br.II-Kž-25/17-4 od 20.01.2017, i rješenja Županijskog suda u Splitu br.Kv-Rz-24/16 od 23.12.2016, da se okrivljenici Emilio Bungur i Tomislav Duić odmah puste na slobodu,

2.U skladu sa odredbom članka 5. Ustava Republike Hrvatske, proglašava se ništavnim ex tunc tzv zakon, „Osnovni Krivični zakon Republike Hrvatske“ objavljen 16.04.1993 u NN-31/93, kao pročišćen tekst“, jer isti nije donesen prema ustavnoj ovlasti i propisanoj ustavnoj proceduri od strane Zastupničkog doma HD Sabora!

Podnositelj
Emilio Bungur

ODVJETNIK
VINKO BURAZER
VELIKA GORICA, Nj.101c T.341/17